

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010334
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614010334.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na verejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2016 prejednal odvolanie okresného prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2014 z 1.6.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/80/2014 z 1.6.2015.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného F. B., nar. X.X.XXXX v E. F., bytom
E. X. č. XXX, okr. E. F.,
prechodne bytom E. O., B.
XXX/XX,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby okresného prokurátora Liptovský Mikuláš sp.zn. 1Pv 634/13/5505 zo 17.10.2014, ktorá mu kládla za vinu spáchanie pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 27.5.2009 vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy č. 1, Bratislava, pobočka Liptovský Hrádok uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 003324311250509 vystupujúc ako spoludlžník spolu so svojou bývalou manželkou F. B., nar. X.X.XXXX, bytom E. X. XXX, v zmysle ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 9.000,-€, ktorý mal byť splácaný v 120 mesačných splátkach s výškou splátky 128,60 €, počnúc dňom 27.6.2009 s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 11,9 %, pričom úverovú zmluvu uzatvoril bez vedomia spoludlžníka F. B., na zmluve sfalšoval jej podpis, využijúc dôveru pracovníčky banky T. B., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorej uviedol, že manželka sa nemôže dostaviť na pobočku banky za účelom podpisu úverovej zmluvy, zmluvu jej zanesie a donesie podpísanú, čo nebola pravda, menovej pracovníčke banky poskytol aj telefónne číslo na svoju údajnú manželku, s ktorou pracovníčka banky overovala jeho tvrdenia, avšak v skutočnosti osoba, s ktorou komunikovala pracovníčka banky, nebola F. B., ale doposiaľ nestotožnená osoba, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že jej podmienky nedodrží, úver bol zo strany veriteľa zosplatnený, čím banke spôsobil škodu najmenej vo výške 9.000,-€,

dňa 8.6.2009 vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy č. 1, Bratislava, pobočka Liptovský Hrádok, uzatvoril zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 003732211080609 vystupujúc ako spoludlžník spolu so svojou bývalou manželkou F. B., nar. X.X.XXXX, bytom E. X. XXX, v zmysle ktorej bol dlžníkom poskytnutý úver vo výške 7.990,-€, ktorý mal byť splácaný v 83 mesačných splátkach s výškou splátky 140,09 €, počnúc dňom 25.7.2009, s dohodnutou výškou

úrokovej sadzby 9,90 %, pričom úverovú zmluvu uzatvoril bez vedomia spoludlžníka F. B., na zmluve sfaľšoval jej podpis, využíjúc dôveru pracovníčky banky T. B., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorej uviedol, že manželka sa nemôže dostať na pobočku za účelom podpisu zmluvy, zmluvu jej zanesie a donesie podpísanú, čo nebola pravda, menovanej pracovníčke banky poskytol aj telefónne číslo na svoju údajnú manželku, s ktorou pracovníčka banky overovala jeho tvrdenia, avšak v skutočnosti osoba, s ktorou komunikovala pracovníčka banky, nebola F. B., ale doposiaľ nestotožnená osoba, už pri uzatváraní zmluvy vedel, že jej podmienky nedodrží, úver bol zo strany veriteľa zosplatnený, čím banke spôsobil škodu najmenej vo výške 7.990,- €,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ŏ v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš bol obžalovaný F. B. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. pre skutky uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Bol za to odsúdený podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 4 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. mu súd uložil aj povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. mu súd uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. obžalovaný je povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, hlásiť sa u neho počas prvého roka po právoplatnosti rozsudku 1-krát za mesiac, v druhom, treťom a štvrtom roku skúšobnej doby 1-krát za dva mesiace, prvýkrát je povinný sa hlásiť do 10 kalendárnych dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu súd uložil povinnosť, aby poškodenej spoločnosti - Všeobecnej úverovej banke, a.s. nahradil škodu vo výške 13.122,41 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť Všeobecnú úverovú banku, a.s. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 2T/14/2014 z 19.2.2014, doručený obžalovanému 5.3.2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmienienným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste, ako aj proti výroku o náhrade škody. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že okresný súd nepostupoval v súlade s ust. § 124 ods. 2 Tr. zák., keď do výšky škody zarátal iba nesplatenú istinu z požičanej sumy. Podľa názoru prokurátora do výšky škody mali byť zarátané aj úroky, ktoré neboli v rozpore s dobrými mravmi a mali štandardný charakter. Ak by súd do výšky škody zarátal aj úroky podľa dohodnutých zmlúv, konanie obžalovaného by bolo potrebné právne posúdiť podľa ust. § 222 ods. 1, 4 Tr. zák. Navrhol preto, aby krajský súd v

zmysle tohto návrhu upravil rozsudok okresného súdu a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v príslušnej trestnej sadzbe.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že rozhodnutie okresného súdu nie je v súlade s Trestným zákonom.

Okresný súd na podklade vykonaných dôkazov mal preukázaný skutkový stav tak, ako ho uviedol vo výroku napadnutého rozsudku. Obžalovaný sa k svojmu konaniu v celom rozsahu priznal, pričom potvrdil, že úverové zmluvy uzatvoril bez vedomia spoludlžníka svojej manželky F. B.. Na svoju obhajobu však uviedol, že oba úvery, ktoré sú predmetom tohto trestného stíhania, splácal v pravidelných mesačných splátkach po dobu asi jeden a pol roka, a to až do doby, kým neprišiel o prácu v dôsledku predčasného návratu zo zahraničia. Túto skutočnosť, že obžalovaný splácal v pravidelných mesačných splátkach oba úvery po dobu približne 1 a pol roka potvrdila aj Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá obžalovanému úvery poskytla.

Na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. sa vyžaduje, aby páchatel už v čase pôžičky peňazí, t.j. v čase uzavretia zmluvy o úvere alebo o ručení za úver, konal v úmysle vypožičané peniaze buď vôbec nevrátiť, alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza iného do omylu, aby sa na škodu jeho majetku obohatil.

Podľa názoru krajského súdu práve subjektívna stránka u obžalovaného vykonanými dôkazmi nebola preukázaná. Obžalovaný v čase poskytnutia úverov jednal pracoval a taktiež aj podnikal. Jeho príjmy v čase poskytnutia úverov dosahovali výšku približne 1.000,-Eur mesačne. Dohodnuté mesačné splátky vo výške 128,60 Eur a 140,09 Eur teda nielenže mohol splácať, ale v skutočnosti po dobu 1 a pol roka aj splácal.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade nebola naplnená subjektívna stránka úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo preukázané, že obžalovaný už v čase uzavretia zmluvy o úvere konal v úmysle vypožičané peniaze buď vôbec nevrátiť, alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote a že konal s vedomím, že sa obohatí na úkor Všeobecnej úverovej banky, a.s. Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.